

Régi karácsonyok

Közeledvén a karácsonyi ünnepek, szenteljünk néhány gondolatot azok emlékének, akik a régi karácsonyok fenyőfáinak gyertyáit gyújtották meg abban a helységben, amely ma városunk Budaörs.

Szívet melengető pillanatok tanúi lehettünk 1987. augusztus 20-án, mikor városunk kis német közössége felavatta a tájházát, mely ha foghíjasan is, de bemutatta ittlétük addig eltelt 270 esztendejét. Írásos és tárgyi emlékek töltötték meg a régi épületet. Közöttük járva emlékezhettünk a dolgos sváb telepe-sekről, akik szorgos munkával teremtették meg létük alapjait. Örömmel olvastuk a napokban, hogy a tájház megújul. Új kiállítási terem mutatja be az itt élt németek exodusát, az 1946-os, 1947-es kitelepítésüket. Végre szellemi kulturájuk egy töredéke is bemutatásra kerül. Dokumentumok tárják elénk a Passiójátékok történetét. És a tájház újbóli megnyitásakor gyertyát gyújtunk majd emlékezetükre.

Városunk helyén már ezer éve az akkori Őrs faluban karácsony táján lobogtak az apró házakban a faggyúmécsek, köszöntvén az ünnepet. A középkor hosszú, zivataros századaiban eleink, ragaszkodva szülőhelyükhöz, olyan gazdasági kultúrát teremtettek, mely napjainkig érezteti hatását. Ittlétükről, életükről bő tárgyi és írásos anyag számol be. A falu végig szerepel Magyarország leghosszabb jogi perének, a „Sasadi tizedpernek” elsárgult lapjain. Fel-tárták a szintén városunk határain belül létezett két középkori magyar falu Csik és Horhi emlékeit is. A régészeti anyag, mely itt került felszínre, ma három múzeum anyagát gazdagítja.

Emlékezzünk meg róluk is ez év karácsonyán. Gyűjtsünk meg egyszál gyertyát a fán az ő tiszteletükre is, és reménykedjünk, hogy egyszer talán a város földjéből előkerült leletek hazakerülve, megfelelő helyen kiállítva mutatják majd be a város teljes, ezer éves történetét.

Filipszky István